

Pláč - David Michal

Probouzí Tě lítost,
soumrak v tváři máš,
tuhle zrádnou bytost,
hořce objímáš.

Je jak stará známost,
co tě schválně ubíjí.
Ani slzy tví ji nesmijí.

Možná je to smůla,
možná bůh to chtěl
tohle život tropí,
někdy bohužel.

Tohle pří se stáva,
někdy dívkám bezbranným,
Tobě pouze štěstí schází,
probouzí tě do nesnází...

Pláč, ten zrádný pláč,
tenhle nápoj velkých hříchů,
má tak hořce slanou příchuť.
Pláč, ten zrádný pláč,
přijde když se bolest vznítí,
je jak prošlej parfém cítit,
pláč...

Jako slunce pálí,
tebe pálí žal.
Někdo nenadálí,
přehlíd tě - šel dál.
Tohle prý se stává,
často dívkám bezbranným.
Tobě štěstí pořád schází,
probouzí tě do nesnází...

Pláč, ten zrádný pláč,
tenhle nápoj velkých hříchů,
má tak hořce slanou příchuť.
Pláč, ten zrádný pláč,
přijde když se bolest vznítí,
je jak prošlej parfém cítit,
Pláč, ten zrádný pláč,
tenhle nápoj velkých hříchů,
má tak hořce slanou příchuť.
Pláč, ten zrádný pláč, (jeeee)
přijde když se bolest vznítí,
je jak prošlej parfém cítit,
pláč...